विदूषकः । भो । मा अणधा संभावेहि । सक्खु देवीए उज्जइणिं पेसिदा । अदो मए अप्पिअं ति भणिदं ।

राजा । अहो । निरनुरोधा मयि देवी । वयस्य । केनैतदाख्यातम् ।

विदूषकः । भो । सुसंगदाए । अणं च । ताएज्जेव्व मम कृत्थे केण वि कज्जेण इअं रअणमाला पेसिदा ।

राजा । किमपरम् । मां समाश्वासयितुम् । तद्वयस्योपनय ।

विदूषक उपनयति ।

राजा । गृहीत्वा रत्नमालां निर्वर्ण्य हृदये विन्यस्य । अहह ।

कण्ठाश्लेषं समासाद्य तस्याः प्रभ्रष्टयानया ।
तुल्यावस्था सखीवेयं तनुराश्वास्यते मम ॥

वयस्य । त्वमेव परिधत्स्व येन वयमेनां दृष्ट्वा धृतिं करिष्यामः ।

विदूषकः । जं भवं आणवेदि । इति परिदधाति ।

राजा । सास्रम् । वयस्य । दुर्लभं पुनर्दर्शनं प्रियायाः ।

विदूषकः । दिशो ऽवलोक्य सभयम् । भो । मा एव्वं मन्तेहि । कदा वि को वि इध संचरदि ।

ततः प्रविशति खड्गहस्ता वसुंधरा ।

वसुंधरा । उपसृत्य । जअदु जअदु भट्टा । एसोक्खु रुमण्णदो भाइणेओ विजअवम्मा पिअं किं पि णिवेदिदुकामो दुवारे चिट्ठदि ।

राजा । वसुंधरे । अविलम्बितं प्रवेशय ।

वसुंधरा । जं देवो आणवेदि । इति निष्क्रम्य विजयवर्मणा सह पुनः प्रविश्य च । विजअवम्मं । एसोक्खु भट्टा । ता उवसप्पदु अज्जो णं ।

विजयवर्मा । उपसृत्य । जयति जयति देवः । देव । दिष्ट्या वर्धसे रुमण्वतो विजयेन ।

राजा । सपरितोषम् । विजयवर्मन् । अपि जिताः कोसलाः ।

विजयवर्मा । देवस्य प्रसादेन ।

राजा । साधु रुमण्वन्साधु । अचिरान्मत्प्रयोजनमनुष्ठितम् । विजयवर्मन् । तत्कथय कथाम् । अतिविस्तरतः श्रोतुमिच्छामि ।

विजयवर्मा । देव । श्रूयताम् । इतो देवादेशात्कतिपयैरेव वासरैरनेककरितुरगपदातिदुर्निवारेण मत्ता बलसमूहेन गत्वा रुमण्वान्विन्ध्यदुर्गावस्थितस्य कोसलपतेर्द्वारमवष्टभ्य समावासयितुमारब्धवान् ।

राजा । ततस्ततः ।

विजयवर्मा । ततः कोसलेश्वरो ऽपि दर्पात्परिभवमसहमानो हास्तिकप्रायमात्मसैन्यं सज्जीकृतवान् ।

विदूषकः । विजअवम्मं । लद्धं आचक्ख । वेवदि मे हिअअं ।

राजा । ततस्ततः ।